

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های کالبدی مسجد با رویکرد ارتقاء حس مکان (مطالعه موردی ؛ مسجد جامع کرمان)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نجمه نخعی - کارشناس ارشد معماری، گروه معماری، واحد بردسیر، دانشگاه آزاد اسلامی، بردسیر، ایران

حسین فلاح - استادیار گروه معماری، واحد بردسیر، دانشگاه آزاد اسلامی، بردسیر، ایران

خلاصه مقاله:

مسجد به عنوان یک قرارگاه شناخته می شود که به عبارتی مکانی عمومی برای اقشار مختلف می باشد. ریشه مساجد ارتباط مستقیم میان ویژگی های برجسته فیزیکی آنها با حس مکان است. به این صورت که ما از طریق حواس بصورت حرکت در این مکان، دقت به رنگ، بافت، شیب، نور می توانیم این موضوع را درک کنیم. بنابراین می توان گفت که کالبد بر حس مکان تاثیر بسیاری دارد. می توان گفت حس مکان از مفاهیم فرهنگی، اجتماعی مردم در یک مکان حمایت و موجب یادآوری تجربه های گذشته و دست یابی به هویت برای افراد می شود. با توجه به اهمیت این حس در ارتقاء کیفیت فضای طراحی شده، این پژوهش به بررسی شاخص های کالبدی مسجد با رویکرد ارتقاء حس مکان پرداخته رسانیده است. نتیجه این پژوهش به این صورت است که، با گذشت زمان و گسترش اسلام در شهرهای مختلف ایران ساخت مساجد به این روش نیز توسعه پیدا کرد و گنبد، مناره، میانسرا، شبستان، ایوان از مهمترین عناصر معماری مساجد قرار گرفت به طوری که مخاطب بعد از حضور در این مساجد حس مکان را احساس کند و خود را آماده مواجهه با خدای واحد می نماید. روش تحقیق به کار رفته در این پژوهش روش توصیفی؛ تحلیلی است و گردآوری اطلاعات از طریق مطالعات کتابخانه ای؛ اسنادی صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

مسجد، معماری، حس مکان، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1612750>

